

og nu kommer Ministeriet næste Aar, i 1867, atter frem og siger: Forrige Aar, i 1866, naaede Loven ikke længere end til anden Behandling, men der var afgivet en Betænkning af Udvalget, og man har taget væsentligt Hensyn til denne og har derefter affattet Forslaget. Saa kommer den atter frem, gaaer atter i Udvalg, der kommer med nye Forslag. Det er ganske vist, at paa denne Maade kunde man tænke sig, at til Syvende og sidst blev Loven reent borte. Uagtet jeg nu ikke som Minister har deeltaget i hele denne Udviklingsproces undtagen paa det allerfænestes Stadium, maa jeg dog ogsaa henvende mig som noget skyldig i denne Henseende, idet jeg ligesom mine Forærgere saae paa det nye Udvalgsforslag, der var fremkommet, med den Tanke: Det er vel bedst at see at gaae ind paa disse Forandringer, saavidt det paa nogen Maade er gjørligt, tage imod, hvad der er fremkommet, og fremlægge et Lovforslag i Haab om, at man saa ikke vil komme med yderligere Ændringer. En Følge deraf bliver, at, naar man efterhaanden i en Række af 7 til 8 Aar har slaaet af, kommer der et Punkt, hvor man til Syvende og sidst maa staae fast, hvis ikke Alt skal opløses. Dette har nu særlig Anvendelse paa et Par af de Forslag, der nu forekomme i det første Afsnit, idet jeg dog strax skal bemærke, at den store Deel af dem er, som af den ærede Ordfører bemærket, kun af formel Betydning eller i alt Fald ikke af anden reel Betydning, end at der ikke kan gjøres nogen Indsigelse derimod fra Ministeriets Side. Derimod er dette ganske vist ikke Tilfældet med Forslagene under Nr. 3 og 4 angaaende Lønningerne for Professorerne ved Universitetet. Professorerne kunne siges at have været med i denne Æmme i disse forskjellige Aar, man har taget fra dem succesfult. De begyndte i 1858 med at kunne naae op til 2,900 Rd. gennem en Stigen af 3 Aar og med Sædtillæg. Nu har man i disse forskjellige Forslag til en Lønningslov saaledes manøvreret med dem, at der allerede er fæet mange mærkelige Forandringer for dem. Sædtillægget er gaaet alt Kjødens Gang; dette Sædtillæg, som engang var i saa høi Priis

her i Salen og ogsaa har været det for de Bedkommende til sine Tider, — hvad der var vigtigere for dem, — er nu gaaet tabt. Det er nu kun en kjær Grindring for dem, der have været saa lykkelige at nyde det. Men der er andre Ting, der nu skulle føres over i Grindringernes Verden for dem. Saaledes blev man engang opmærksom paa, at nu kunde man berøve dem al Afgang til at faae Bederlag for Forelæsninger. Den Afgang, der hertil bestod, kunde for Mange være af betydelig Værdi; men det stillede sig naturligvis forskjelligt for de Forskjellige. Men der var i alt Fald eet af disse afbøde Udvalg, der fandt, at nu vilde det ikke være rigtigt længere at gaae ind derpaa; man vilde paa een Gang foreskrive, at for Fremtiden skulde der ikke gives Honorar for Forelæsninger, og det næste Lovforslag, som fremkom, sagde, at, da dette Udvalg havde udtalt sig saa bestemt, havde man troet at burde følge det. Saa kom der senere, at dette med den treaarige Stigen ikke var saa convenabelt, — vel for de Bedkommende —, men at det i alt Fald i andre Retninger kunde være convenabelt at forandre det til en femaarig Stigen. Nu er man imidlertid naaet til et nyt Punkt, som i tidligere Tider, indtil ifjor, aldeles var undgaaet Opmærksomheden. Man har nu fundet, at det kunde være rigtigt at tage fat paa disse Huusleieportioner, der have deres Oprindelse fra Friholiger, men for den allervæsentligste Deel — det Par Friholiger, der ere tilbage, er det ikke Umagen værd at tale om — bestaaer i, at de ældste Professorer ved Universitetet skulle have Afgang til at faae en Huusleiegodtgjørelse af 400 Rd. Nu har man fundet, at der kunde være Anledning til at tage dette bort, saaledes at det kun bliver 3,000 Rd., der kan naaes som den højeste Gage. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind herpaa, især da den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, hvor besynderligt det stiller sig ligeoverfor den Maade, hvorpaa andre Embedsmænd ere aflagte. Vi have jo, som det blev bemærket — jeg troer, det var af den ærede Ordfører — et Universitet, der har Monopol paa at være det eneste Universitet hos os. Jeg holder rigtignok ikke meget af at faae det Ord